

Grzegorz Domański

Luboszyce, pow. Lubsko

Informator Archeologiczny : badania 1, 134-135

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

należy na środkowy podokres lateński. Przemawia za tym ukształtowanie brzegu zrekonstruowanej misy bardzo zbliżone do form późnolateńskich. Należy dodać, że odkryty grób nie jest odosobniony. Właściciel pola Wincenty Kłyś potwierdził wcześniejsze i dość częste odkrycia podobnych grobów.

Do problemu stosunków między kulturą wschodniopomorską a kulturą grobów klozowych, a dalszej konsekwencji i kulturą wenedzką oba cmentarzyska mogą dostarczyć niewątpliwie interesujących materiałów. Kontynuowanie dalszych prac badawczych na tych stanowiskach, w oparciu o większe dotacje finansowe, jest celowe i wskazane.

L I Z A W I C E, pow. Oława . patrz brąz

L U B I E S Z E W O, pow. Grytice patrz okres wpływów rzymskich

L U B O S Z Y C E, pow. Lubsko Zakład Archeologii Śląska
IHKM PAN

Badania prowadził mgr Grzegorz Domański, finansował Zakład Archeologii Śląska IHKM PAN.

Tegoroczne systematyczne badania wykopaliskowe prowadzone na zespole osad i cmentarzysk w okolicy wsi Luboszyce miały na celu przede wszystkim zakończyć eksplorację na cmentarzysku w Luboszycach. Cel ten został osiągnięty.

Na cmentarzu odkryto 7 grobów popielnicowych z okresu późnolateńskiego i 15 grobów jamowych z okresu wpływów rzymskich. We wschodniej części odkryto drugie cmentarzysko warstwowe z 17 wieku znacznie wcześniejsze od cmentarzysk typu dobrodzieńskiego.

Na głębokości 5 - 65 cm od powierzchni występowała warstwa o grubości 2 - 40 cm przeważnie koloru pomarańczowego z czarnymi plamami zawierająca ułamki przepalonych kości ludzkich i ułamki ceramiki oraz inne przedmioty. Odkryto dwa fragmenty tego cmentarzyska na dwu sąsiadujących wzgórzach o powierzchni 118 i 65 m². Pierwszy fragment poza kośćmi i ceramiką zawierał 310 przedmiotów i ułamków przedmiotów ze szkła i metalu. Drugi fragment zawierał tylko niewielką ilość ułamków ceramiki i kilka ułamków kości.

Z zabytków znalezionych na cmentarzysku na szczególną uwagę zasługuje bogato zdobiona złota zawieszka wiaderkowata oraz okucie szkatułki i ślad po szkatułce, który pozwala na zrekonstruowanie jej wymiarów.

W odległości około 300 m. od cmentarzyska odkryto poza tym fragmenty osady z okresu późnolateńskiego.

Ł Ę G O N I C E M A Ł E, pow.
Opoczno.

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Teresa Liana przy współudziale dr Teresy Dąbrowskiej i dr Aliny Kietlińskiej, w okresie od 17.VII do 30. VIII., finansowało PMA w Warszawie.

Badania te były kontynuacją prac rozpoczętych w 1965 r. Przekopano 13 arów i odkryto 50 grobów. Nad fragmentem cmentarzyska uśypany był kurhan ziemny. Cmentarzysko jest datowane na późny okres